

NehemiaInfo

MISIE Kam bys chodil?
ETIOPIE Proměněné životy
ČAD Assangorská analýza
THAJSKO Thajský měsíc

Přinášíme změnu
do lidských životů

Všichni žízniví, pojdte k vodám

Obsah

3	Misie
Kam bys chodil?
4	Etiopie
Proměněné životy
6	Etiopie
Jak jsem poznal Krista
8	Čad
Assangorská analýza
9	Ukrajina
Příměstský tábor
10	Thajsko
Thajský měsíc
11	Thajsko
Zpětná vazba
12	Tanzanie
Zpět ve stepi
13	Misie
Pomozte nám s rozvojem misie
14	Střední Asie
Pozvání do nové hloubky
15	Afrika
Aktuality ze Sahary
16	Ukrajina
Letní tábor

Nastal podzim. Pro některé krásné období nejrůznějších barev s přicházejícím babím létem. Pro jiné radostný, nebo těžký opětovný návrat do školy. Pro zaměstnance návrat z dovolených zpět do reálného života. Pro nás v Nehemii je to prostor pro další vzdělávání prostřednictvím kurzu Kairos, pořádání misijního víkendu v Brně a další pravidelné cesty do Afriky, kde bychom rádi zkontrolovali naše projekty. Celé období je nabitě různými akcemi ve snaze opět nadchnout pro Boha nejen mládež, ale celé církve, inspirovat je, burcovat k růstu a v tom ideálním světě i proměnit.

Když se na nás valí spousta práce, je běžné, že se snažíme nějak odreagovat. Koukáme do mobilů a hledáme rychlý zdroj informací, radosti, dopaminu. Sledujeme nejrůznější příspěvky v naději, že si tak od veškeré všední práce odpočineme více.

Nic ale nenasytí naši duši tak, jako být s Bohem o samotě. A v této rychlé, uspěchané době je někdy problém umět se zastavit a říct: „Teď ne. Teď budu s Bohem.“ Bůh říká: „Všichni žízniví, pojdte k vodám.“ Jinými slovy - přijďte, mám pro vás spoustu dobrého, zcela zadarmo! Stačí se jen rozhodnout a přijít. Mám něco, co vás skutečně občerství, co vám dodá sílu, co vás obnoví. A pak přichází otázka: Proč ale místo toho utrácíte peníze (marníte čas) za něco, co nenasytí? Raději nakloňte ucho a pojdte ke mně, chci potvrdit lásku, kterou jsem zaslíbil. A pokračuje - Národy, které jsi neznal, k tobě poběží... Jinými slovy - čím blíží mi budete, tím více na vás bude vidět má sláva, a národy se rozhodnou ke mně přijít. Takový je přirozený způsob misie a sdílení dobré zprávy.

Proto kéž se umíme každý den na chvíli zastavit a zcela zdarma se napít ze studny života a nasytit se tím nejuťnější z Jeho domu. Hledejme Hospodina, dokud je k nalezení, a volejme k němu, dokud je blízko. Iz 55.

S přáním dobrých dní
Miroslava Čásková,
NF Nehemia

Kam bys chodil?

Jiří Kostelník

„Kam bys chodil!? Vždyť v Česku je tolik nevěřících! Jen se rozhlédni kolem sebe a uvidíš to obrovské misijní pole v České republice. Kdyby všichni odešli evangelizovat do zahraničí, kdo by tu zůstal, aby dělal tuhle práci!?...“
To jsou poměrně běžné námitky, které doprovázejí volání k zahraniční misii.

Rozumím jim. I mně chvíli trvalo pochopit, v čem je zásadní rozdíl mezi místní evangelizací a zahraniční misí. Myslel jsem si, že jde jen o přenesení evangelizační práce jinam – možná s troškou dobrodružství. Hlavní smysl takového kroku jsem viděl jen v tom, že je to příležitost pomáhat chudším a slabším lidem v zemích, které se potýkají s většími problémy než my, nebo tam, kde je věřících ještě méně než u nás. Často se nám s misí spojují obrázky chudých lidí, zvláště dětí, ke kterým ještě nedospělo vzdělání a další výdobytky naší civilizace. Ale o tom to není.

Za nepochopením stojí nejen nedostatečná znalost Bible, ale i náš západní individualismus. My vidíme především jednotlivce – příbuzné, sousedy, spolupracovníky, lidi na ulicích. Svět je pro nás plný lidí jako jsme my a všichni potřebují Ježíše. Z Bible dobře známe příběh „člověka“ – pád a vykoupení – tento příběh nám dává smysl zvěstovat evangelium napravo nalevo všem lidem. Proto se ptáme: „Proč jezdit jinam, když u nás tolik lidí neslyšelo?“

Vždyť přece v České republice je hodně práce!

V Bibli je však ještě jiný příběh, méně známý, takový, který přesahuje rozměry našeho vnímání – je to příběh národů. Začal u Bábelské věže a Abrahama a vrcholí vzkříšením Krista, který se stal podle 2. žalmu dědicem všech národů světa. Tento příběh národů reálně do světa vstupuje o Letnicích. Tento větší příběh národů nezahledneme z našeho obýváku, pracoviště ani ulice – a přitom právě on dává hluboký smysl zahraniční misii.

Proč jezdit jinam, když u nás tolik lidí neslyšelo?

Národy mají své příběhy – podobně jako lidé – mají jména, jsou osobité, jedinečné, ohraničené, mají jazyk, obývají svá území, mají vlastní kulturu, žijí ve vztazích s jinými národy a mají své pohnuté osudy... Bible o nich mluví překvapivě mnoho. A právě k nim směřuje zahraniční misie: „Jděte ke všem národům...“, aby ve všech byla vyhlášena vláda vzkříšeného Krista, aby všechny byly shromážděny a lidé ze všech kmenů, národů, jazyků a ras byli přivedeni před trůn a tvář Beránkovu.

Průlom evangelia do nového národa je událost, která má ještě jiný rozměr než evangelizace jednotlivců. Jde i o vyhlášení Kristovy vlády dalšímu národu. K podílu na tom Bůh volá svou církev. O tom je zahraniční misie. ■

Proměněné životy Etiopie

Inspirující příběhy
etiopských rodin.

Miroslava Cásková

Projekt v Kofele běží již od roku 2008. Od té doby prošlo programem zhruba 300 dětí. Za posledních sedm let uvěřilo v projektu 65 rodin i s jejich dětmi. Postupně děti ukončují vzdělávání. Nyní máme ještě 113 aktivních studentů. Postupem času, jak se projekt vyvíjel, jsme investovali větší částky do školení, aby se rodiny dokázaly postavit na vlastní nohy a nebyly závislé na pomoci zvenčí. Začaly tedy podnikatelské skupinky, ale z počátku to šlo ztuhla. Proměna komunity trvala déle, než jsme čekali. Nicméně v dnešní době i s výměnou sociálních pracovníků se daří rodiny inspirovat mnohem efektivněji a namísto potravinových balíčků jsme se nyní rozhodli investovat do nákupu ovcí či do pomoci s drobným podnikáním. Zde jsou další úspěšné příběhy rodin, které v projektu aktuálně máme.

Tsigge Vondimu - maminka Bereket Dejene má osm dětí.

Po základním školení o podnikání začala doma připravovat místní chléb indžeru a prodává jej na místním trhu. Dříve chodila do našeho centra s pláčem, že nemá žádné peníze, nyní je nadšená. Vydělává si 50 birrů týdně, má našetřeno 1500 birrů a doma má nyní pět slepic.

Geneme Kedir - maminka Abitti Beyan má pět dětí. Její manžel příležitostně pracuje jako námezdní dělník, ale stal se z něj alkoholik. Poté, co se přihlásila na školení, že chce přeprodávat obiloviny na trhu, získala novou šanci na svůj rozvoj. Nyní je denně na tržišti a nabízí pšenici, ječmen a kukuřici. Přestala být závislá na druhých a je schopna svým dětem sama zajistit školní potřeby, oblečení i jídlo. Vydělá si 500 birrů týdně a nyní má naspořeno 7000 birrů.

Beliyu Kasu - je opatrovnící Yared Kasu. S drobným podnikáním začala již dříve. Na trhu prodává koření shiro

a berberské koření. Poté, co získala podporu z projektu, mohla svůj obchod rozšířit o další druhy koření. Z výdělku je schopna zaplatit svým dalším dvěma dětem školní poplatky na střední škole. Vydělá si 300 birrů týdně a má jednu ovci s jehňátkem. Je nadšená a moc děkuje všem dárcům.

Rahel Tura - maminka Ashy Mohammed (Kof 013) má osm dětí. Vydělává si přípravou indžery pro pár jednotlivců a její manžel pracuje ve mlýně. Jejich příjmy však na zajištění celé rodiny nestačily. Procházeli finanční krizí. Poté, co prošla naším školením, se rozhodla přeprodávat na trhu záclony a její zisk stoupl na 500 birrů týdně. Má naspořeno 4500 birrů. Nyní také nakoupila nové látky, z nichž by měla mít další zisk až 8000 birrů.

Tashe Tullu (Kof 198) - je v projektu již od roku 2008 a stále studuje. Jeho rodina procházela velkou finanční krizí. Má osm sourozenců a Tashe je nejmladším z nich. Když pak jeho rodina dostala do začátku jednu ovci, začal se o ni intenzivně starat. Zanedlouho se narodila dvě jehňata. V dalším roce jich už měl šest. Byl natolik šikovný, že začal finančně pomáhat své rodině. Sám nyní studuje vysokou školu na Farmaceutické klinice.

Přestože to znamená mnohem více výdajů, je schopen si je sám zajistit. Prodal tři ovce, aby splatil všechny závazky. V lednu 2024 se narodilo další jehně jako podporu z projektu namísto potravinové pomoci dostal další ovci. K jeho velké radosti se jeho stádo během jednoho roku rozrostlo na 12 ovcí. A protože se o ně výborně stará, povzbudili jsme jej, aby vyměnil ovce za krávu. Šest ovcí prodal a nyní má jednu jalovici a 7 oveček. Za toto požehnání je neskutečně vděčný Bohu i vám, všem dárcům z ČR i pracovníkům na místě. Jeho životní i finanční proměna je opravdu značná a motivuje i další místní rodiny.

**Rodiny
nacházejí
smysl ve své
práci.**

Úspěšné dokončení studia v Kofele

Jak malá pomoc dokáže změnit celý život

Eden Teshome - Kof 037. Když se v roce 2008 pětiletá Eden připojila k projektu Nehemie, nikdo netušil, jak moc to ovlivní její budoucnost. Její tatínek slouží jako pastor, maminka byla dlouhá léta upoutaná na lůžko a sestra trpí duševní nemocí. Rodina v té době žila jen z jednoho skromného platu – život pro ně byl opravdu těžký.

Díky podpoře z projektu však Eden mohla začít navštěvovat mateřskou školu, základní i střední školu a nakonec i univerzitu. Podpora Nehemie a dárců jí zajišťovala školní pomůcky, oblečení, zdravotní péči, potravinové balíčky i hygienické potřeby. Při studiu na univerzitě navíc dostávala i malé kapesné – právě díky tomu pro ni bylo vzdělání dostupné.

V červenci 2025 úspěšně dokončila vysokou školu a jen 15 dní po promociích získala dobrou práci. Dnes je schopná pomáhat své rodině. Eden je plná vděčnosti Bohu, dárcům i Nehemii.

A my víme jedno: Nic z toho by nebylo možné bez vás a vašich štědrých srdcí. Společně přinášíme změnu do lidských životů. I ty můžeš „adoptovat“ dítě z Afriky a dát mu šanci na lepší budoucnost.

Další úspěchy:

Eden Haji Kof 042. Vystudovala účetnictví a finance na Rift Valley University College. Nyní sama začala vydělávat.

Biftu Nuguse Kof 046. Vystudovala lékařskou fakultu v oboru ošetřovatelství. Nyní hledá práci.

Kemal Desta Kof 067. Vystudoval účetnictví na Pharma College. Nyní hledá práci.

Tesfaye Mekura Kof 098. Vystudoval klinickou farmacii na Wolayita Soddo University. Nyní hledá práci.

Feyisa Hasen Kof 136. Vystudoval účetnictví a finance na Rift Valley University. Nyní hledá práci.

Duressa Haji Kof 020. Vystudoval informační technologie na US College. Našel si práci.

Mekiya Bedaso Kof 056. Vystudovala střední školu - obor kadeřnictví. Nyní má práci.

Tirgalem Lemano Kof 178. Vystudovala střední školu - obor kadeřnictví. Nyní má práci.

Abeba Lencho Kof 184. Vystudovala účetnictví a finance na Paradise Valley University Collage. Nyní hledá práci.

Jimma

Marta Wolde - v minulém čísle jsme psali, že studuje kadeřnickou školu, nyní ji úspěšně dokončila a již v kadeřnictví sama pracuje. Zde jsou ještě jednou její slova díky:

„Vážený sponzore, vaše podpora mi změnila život. Bez projektu Nehemia bych se nedostala až sem. Investovali jste do mne a díky tomu nyní stojím na vlastních nohou s důstojností a nadějí na lepší budoucnost. Jsem za Vás hluboce vděčná a modlím se, aby Vám Bůh hojně požehnal za Váš soucit a štědrost.“

Aba Selam Tsegaye (viz foto vlevo nahoře) - je to osmdesátiletý vdovec a otec dvojčat Milik (J 101) a Sena (J 187). Poté, co mu zemřela žena, nastaly těžké časy. Snažil se vydělávat a zajistit rodinu, ale jak mu síly ubývaly, byla pro něj fyzická práce velmi náročná. Spolu s dětmi se ocitli na ulici a hladověli. Byl nucen žebrať. Byl tak zoufalý, že přemýšlel o sebevraždě. Jeho láska k dětem mu však dala sílu bojovat. V jeho velkém zoufalství uslyšel o podpoře vzdělávání prostřednictvím Nehemie. Požádal o pomoc a jeho žádost byla přijata. Byl to pro něj bod obratu. Jeho dvě dcery začaly chodit do školy a s nadšením nosit školní uniformu jako jejich kamarádi. Navíc dostaly potravinové balíčky, hygienické potřeby a školní potřeby. Poprvé mohly jeho dcery jít do školy důstojně a s nadějí na lepší budoucnost.

Aba však nepřijal pouze praktickou pomoc, ale také prožil duchovní proměnu. Uvěřil v Krista jako svého Zachránce a Spasitele a jeho dcery začaly navštěvovat nedělní školu v církvi. Našli tak cestu ven z chudoby a získali nový život ve víře. Celá rodina je hluboce vděčná za podporu, kterou od dárců a Nehemie získali. „Zachránili jste nás před fyzickou i duchovní smrtí! Nyní máme naději i budoucnost!“

Na počátku to byl příběh zoufalství a nyní je z něj příběh naděje. Podívej se na <https://nehemia.cz/kelo-deti/> a vyber si dítě, kterému změníš život právě ty. ■

Br. Moti

Příběh 1. Vyrůstal jsem v muslimské rodině, v madrase jsem se naučil recitovat Korán zpaměti a věrně jsem se řídil pěti pilíři islámu. Později jsem jako imám čtyři roky vedl modlitby v mešitě.

Jednoho dne jsem uslyšel při vyučování z úst staršího šejka, že se Isa Almasih opět vrátí, aby soudil svět. Tato věta mi nedávala klidu, protože jsem věděl, že protestanti mají podobné učení. Pořád jsem se v mysli zabýval příchodem Isy, a tak jsem zašel za šejkem, abych se o tom dozvěděl více. „Opravdu se Isa opět vrátí?“ „Ano,“ odpověděl šejk. „A skutečně nás bude soudit?“ „Ano, opravdu bude soudit celý svět.“ Stále mě tato otázka znepokojovala, a tak jsem se rozhodl, že navštívím člověka, o němž jsem věděl, že o tom ví mnohem více. Bývalého muslima, který se pak obrátil a byl pro svou víru v naší vesnici pronásledován, a přesto se své nové víry nevzdal. Když jsem se s ním setkal, odpověděl mi na všechny mé otázky s velkou úctou a respektem. Nakonec jsem svůj život odevzdal Kristu.

Když jsem se však vzdal islámu, čelil jsem jako mnozí další velkému tlaku, pronásledování a utrpení. Zhruba po

Další evangelisté, které jsme začali díky vám podporovat.

měsíci se proti mně obrátil můj vlastní otec a poštvál proti mně i ostatní muslimy z vesnice. Když za mnou přišel, chtěl mě nožem zabít, pak po mně hodil oštěp a zranil mi levou nohu. Bůh mě však zázračně zachránil. Ztratil jsem spoustu krve, ale přežil jsem. Nastalo asi sedm let neustálého skrývání a utíkání od vesnice k vesnici, tři roky byly opravdu těžké, kdy jsem jen zázračně přežíval s minimem jídla. Křesťané mi velmi pomáhali, nabídli přístřeší, oblečení a dokonce mi pomohli dostudovat střední školu.

Mám pro ně zlomené srdce.

Odplata za lásku. Po skončení jsem však dále pokračoval ve studiích na Biblické misijní škole s touhou přivést ke Kristu další lidi žijící pod mocí islámu. Mám pro ně zlomené srdce. I přesto, že to není jednoduché, odplatou za lásku je mi jejich nenávisť, bití, vyloučení z komunity a pronásledování. Další výzvou je i skutečnost, že pokud se s lidmi sdílím o Kristu a obrátí se, i oni čelí pronásledování. Jednou přišli muslimové do církve, vzali vše, co mohli, včetně mých bot, notebooku, židlí, a pak všechno spálili. Jindy, když jsem kázal na ulici, přišla skupina muslimů a začala mě kamenovat. Trefili mě kamenem i do hlavy a já začal krváčet. Zhroutil jsem se na zem a oni utekli. Ježíš se mě však zastal. Jednomu z těch, co kamenování

Kairos
Roudnice nad Labem

Kdy:
1. část:
16. – 18. října 2025
2. část:
23. – 25. října 2025
Cena: 1100 Kč

Více informací:
kurzkairos.cz

Děkujeme všem, kdo pomáháte na Ukrajině. Aktuálně potřebuje nakoupit lékárníčky, turnikety a krycí sítě v celkové hodnotě 169 000 Kč.

(Turniket – 630 Kč/ks, lékárníčka – 830 Kč/ks, krycí sítě – 230 Kč/ks)

začal, se Kristus v noci zjevil ve snu a řekl mu: „Proč ubližujete mému služebníkov?“ Dotyčného sen naprosto vykořistil, na druhý den za mnou přišel a prosil o odpuštění. Chtěl vědět více o křesťanství, a tak jsem mu mohl říci o Kristu a on mu posléze svůj život vydal. Ale tím těžkosti neskončily. Místní komunita na mě podala žalobu u vládních orgánů v regionu ve snaze dostat mě do vězení. Podařilo se mi utéct dřív, než se jim to povedlo. Tento rok jsem opět kázal na ulici a skupina muslimů mě napadla. Způsobili mi těžkou zlomeninu a následkem toho jsem několik měsíců nemohl vstát z lůžka.

Proč ubližujete mému služebníkov?

Jsem ženatý a mám pět dětí. Má žena nepracuje, ale stará se o děti. Díky Bohu jsem mohl 92 muslimů vést ke Kristu a všichni se dali také pokřtít. Jsem vděčný, že jste se mne ujali a začali podporovat mou službu. Nesmírně si toho vážím.

Příběh 2. Narodil jsem se v muslimské rodině. Náš dům stál naproti mešitě. Byl jsme přesvědčený, že islám je jediné náboženství na světě a celým srdcem jsem se řídil Mohamedovým učením a s ním spojenými rituály. V roce 2003 jsem se však setkal s jedním evangelistou a spolu jsme vášnivě diskutovali o Isovi. Z Koránu jsem věděl, že je Božím poslem, naše diskuze však přesahovala mé vědomosti. Řekl mi, že se Isa narodil z panny a zemřel za hříchy celého světa a pak byl vzkříšen z mrtvých. Poté následovala další a další setkání, při kterých jsme náš rozhovor stále rozvíjeli, až jsem doznal, že chci následovat Krista a

vydat mu svůj život. Najednou jsem pochopil, že islám je pouhý nafouknutý balón, ve kterém není žádný život. Bůh mě vytáhl ze tmy do svého podivuhodného světla. Poté však přišla ta těžší část. Má širší rodina se mě zřekla. Šejk několikrát navštívil náš dům ve snaze mě přesvědčit, abych se k islámu vrátil zpět. S mým přesvědčením to však nehnulo. Později šejk nařídil mé rodině, aby mi přestali dávat jídlo, a tak jsem často hladověl. Bylo to těžké období.

Na druhou stranu jsem se rozhodl, že budu naplno následovníkem Ježíše Krista. Odplatou bylo pronásledování ze strany mé rodiny i mých přátel, kteří mě křivě obviňovali a uráželi.

Jednou jsem kázal evangelium ve vesnici a po skončení byla reakce místních velice nepřátelská. Začali mě kamenovat. Když jsem před nimi utíkal, pronásledovali mě se svými sekry, ale Bůh mě zachránil.

Vím, že následování Krista něco stojí, někdy jako rodina nemáme dostatek jídla ani pití. Spolu s manželkou máme šest dětí. Od doby, kdy jsem se stal evangelistou pod TFM, jsem měl tu milost vést 11 dalších muslimů ke Kristu. Z celého srdce vám děkuji, že za mnou stojíte. Děkuji za vaši finanční podporu, bez ní bych to nezvládl.

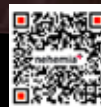
Čím více peněz vybereme, tím více evangelistů podpoříme. V současné době díky vám podporujeme 18 evangelistů. Jejich práci můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 100113352/0300, v. s. 5201. Podpora jednoho evangelisty stojí 3 500 Kč měsíčně. ■

Přichází zima, proto dále prosíme - pomozte nám zajistit před nadcházející zimou spací pytle, invertorové generátory o výkonu 1,2 KW 8 ks, 3,5 kw 8 ks a 5,5 kw 3 ks.

Nabíjecí stanice EcoFlow 6 ks a motorové pily 5 ks. Dále pračky 7 ks a sušičky na prádlo 6 ks, rychlovarná konvice 9 ks a elektrické prodlužovací kabely 20 ks.

Příspěvek můžete finančně na č. ú. 1057340/2060, v. s. 1009. Případně je možné požadované věci darovat, a to i použité, ale ve funkčním stavu. V případě darování volejte na +420 792 500 214. Děkuje, že jste v tom s námi!!! ■

Assangorská analýza

Katka

V posledních měsících jsem trochu odložila stranou snahu naučit se dobře assangorsky a místo toho jsem se věnovala analýze. Ráda bych v blízké době sepsala vše, co už vím o zvucích (fonetice a fonologii) jazyka a jakým způsobem navrhuji tyto zvuky zapisovat. Není to ale jednoduché - když začnu sepisovat své poznatky, stále se odněkud noří další a další otázky, na které si musím odpovědět, než začnu něco tvrdit. A když se pak o to podělím s některým ze zkušenějších kolegů, dostanu otázek ještě víc. Z prozatímních výsledků analýzy mám ale radost, objevila jsem totiž některé zákonitosti, které mi pomohly opravit mnoho chyb v mé dosavadní databázi a udělat důležité změny v pravopisu.

S upraveným pravopisem jsem pak vytvořila obrázkový slovníček, který se lidem moc líbí - a doufám, že mi pomůže inspirovat Assangory k zájmu a diskuzi o rozvoji jejich jazyka. Moc ráda bych měla kolem sebe tým lidí, se kterými bych mohla spolupracovat. Prozatím se to úplně nedaří, ale možná se otevírají dveře.

V Abéché jsem s pomocí zkušeného čadského kolegy uspořádala workshop s cílem prozkoumat assangorský systém tónů (s jakou melodií se jednotlivá slova vyslovují). Prozatím jsme nedospěli k žádným převratným závěrům, ale byla to dobrá příležitost oslovit s myšlenkou rozvoje jazyka další lidi.

V hlavním městě mi Bůh zařídil setkání s jedním assangorským zástupcem v parlamentu. Moje práce ho zaujala a rád by ji ze své pozice podpořil. Nabídl mi, že mě vezme na své turné po vesnicích, a zatímco on bude s náčelníky řešit, jak může pomoci rozvoji venkova, já můžu dělat

Úžasná příležitost
s assangorským
zástupcem parlamentu.

jazykový průzkum. To je úžasná příležitost, o jaké se mi ani nesnilo. Pokud tato cesta opravdu proběhne, bude to nejspíš v lednu 2026.

Velkou radost mi udělalo setkání s čadským pastorem, který založil sbor na východ odtud, přímo v assangorském regionu. Má srdce pro tento národ, ve svém městě už založil mezi novými věřícími několik domácích skupinek a moc by si přál překlad Bible. To mě velmi povzbudilo v tom, abych své poznatky sepsala co nejdříve, protože to je pro začátek překladu potřeba. Společně budeme hledat, jakým způsobem postupovat dál (je potřeba najít vhodné lidi, finanční zdroje apod.).

**Vděčnost
za klíčová
setkání.**

V minulém roce náš tým v Abéché oslovili zástupci oddělení lingvistiky na místní univerzitě s nabídkou spolupráce. Právě tam otevřeli magisterský obor a rádi by nás zapojili do výuky. Zajímá je naše práce, především ta zcela praktická, a chtějí nám pomoci rozšířit povědomí o naší organizaci mezi studenty. Prozatím se z naplánovaných aktivit uskutečnilo jen málo, ale těší nás upřímný zájem o spolupráci a jsme zvědaví, jak se vše bude dále vyvíjet. V podzimním semestru mě požádali, abych připravila nějaké praktické aktivity pro cvičení z fonologie a fonetiky - aktivity, které běžně používáme při analýze jazyka. Kdo ví, možná je mezi studenty nějaký náš budoucí kolega. ■

Práci Katky můžete podpořit na č. ú. 100113352/0300, v. s. 2202. ■

Příměstský tábor pro děti na Ukrajině

Pavel Golub

Prosím, přijměte tisícero díky za vaši finanční pomoc, díky níž jsme byli schopni uspořádat další příměstský tábor pro naše děti ve městě.

Naše město mělo před válkou asi 13 tisíc obyvatel. Zhruba čtvrtina od počátku války odjela, ale zase z jiných částí k nám lidé přijeli hledat útočiště, takže stále máme stejný počet obyvatel.

Je zde hodně dětí. V červenci 2022 ruské okupační síly zcela zničily jednu z našich místních škol a další dvě školy silně poškodily. Naše děti tedy byly nuceny učit se online v izolaci, bez kamarádů, bez úkrytu, bez bezpečných prostor. Navíc zde pro děti nic nefungovalo a nekonal se pro ně ani žádná akce. Náš církevní tým, který dětem nějakou dobu sloužil, se rozhodl v pravidelných setkáních pokračovat, aby tak podpořil psychické a duševní zdraví dětí.

Vedení dětské služby: Společně s týmem jsme se rozhodli uspořádat pro děti další křesťanský příměstský tábor v prostorách církve „Svoboda“ ve městě Apostolovo v Dněpropetrovské oblasti. Byl to pětidenní tábor s odpočinkem v kruhu přátel a spolužáků. Program tábora měl název „Dům emocí“. Za pět dní jsme prozkoumali pět emocí: zvědavost, strach, hněv, smutek a radost.

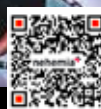
Cílem programu bylo sdělit teenagerům, že prožívání různých emocí je normální, že neexistují špatné a dobré emoce. V neposlední řadě jsme také chtěli ukázat Ježíše Krista, který přijímá všechny naše emoce tak, jak přijímal emoce svého učedníka Petra. Pracovali jsme s Biblí.

Chlapci i dívky se během celého programu mohli ponořit do svých emocí a najít odpovědi na své potřeby. Každý den se s radostí účastnili sportovních soutěží a her, které pro ně připravil náš sportovní instruktor. Měli jsme i skvělé materiály pro artoterapii a pletení.

Během dne připravoval tým sester z naší církve pro děti chutné svačiny a večere. Po velmi aktivním dni jsme se vždycky všichni rádi sešli ve velkém stanu a společně povečeřeli. Každý den jsme zakončovali večerním shromážděním, kde jsme se modlili, zpívali a sledovali zajímavé pořady. To vše pečlivě připravoval náš tým tak, aby se děti hýbaly, hrály si a užívaly si čas strávený společně. Jeden z večerů byl věnován tématu „Večer talentů“, kde mohli chlapci a dívky projevit svou kreativitu, schopnosti a sebevyjádření. Radost zažili jak ti, kteří vystupovali, tak i ti, kteří byli diváky a tleskali účastníkům.

Ve všem, co se dělo, jsme vnímali Boží podpírající ruku i Jeho požehnání. Byl s námi v každém detailu. Děkuji Bohu za neuvěřitelně silný mladý tým, který vydržel každodenní zátěž a horko, připravil a realizoval tento úžasný křesťanský tábor pro děti. Je to místo, kde děti a teenageri mají možnost nejen odpočívat a bavit se, ale také duchovně růst, posilovat svou víru a získávat životní hodnoty. ■

Nf Nehemia přispěl na tábor částkou 46 000 Kč. Dlouhodobou práci v Apostolovu s mládeží jsme podpořili částkou 15 000 Kč. ■

Pomoc na Ukrajinu můžete nadále posílat na č. ú.
100113352/0300, v. s. 1009. ■

V rámci naší péče
o pracovníky
se Veronika
s rodinou vydala
do Thajska.

Thajský měsíc

Veronika Kölbl

Thajsko je známé pro své krásné ostrovy a pláže, ale také pro buddhistické chrámy. Na každém rohu potkáte sochu Buddhy. Možná proto mě Thajsko nikdy nelákalo jako místo, kde bych chtěla strávit dovolenou. Slogany typu „Země, kde se sny stávají skutečností“ mě naopak odrazovaly a říkala jsem si, že je to to poslední místo, kam bych se vypravila. Nicméně Boží cesty jsou vždy ty nejlepší, a tak když mi Bůh vložil na srdce cestu za rodinou K., dostalo pro mě Thajsko úplně jiný rozměr.

Do Thajska jsem se vypravila společně s mojí rodinou během letních prázdnin. S rodinou K., kteří slouží v Ayutthai již 4. rokem, jsme strávili měsíc. Během tohoto času jsme měli možnost se zapojit do jejich služby. Oblast, kde žijí, se nachází mimo turistické dění asi hodinu cesty nad Bangkokem.

Hlavní náplní jejich služby je práce s dětmi na ulicích, v chrámech, školách a školkách a výuka angličtiny. To je moje parketa, a tak jsem si říkala, že to pěkně zapadá do povolání, které mám od Pána. Nejlepší způsob, jak poznat lidi, je strávit s nimi dostatek času při společné práci a vidět, jak fungují v různých situacích. Vzhledem k tomu, že manželé K. mají dvě malé děti a já jsem také cestovala s rodinou, byl prostor na společné poznávání opravdu dostatečný.

**Způsob
výchovy
připomíná éru
komunismu
v ČR.**

Děti se natolik spřátelily, že při loučení nechyběly ani slzičky. Je fajn mít Boží rodinu a vědět, že se můžeme vzájemně povzbudit a být si oporou.

Během pobytu se vyhrtila situace mezi Thajskem a Kambodžou. Naši přátelé s námi sdíleli, čím si procházejí jejich rodinní příslušníci žijící na hranicích. Mnozí nepatří Kristu, a tak o to těžší bylo sledovat nebezpečí, kterým prochází.

Co nás asi nejvíce oslovilo během pobytu? Nejvíce mě v Thajsku překvapilo, jak vychovávají děti. Způsob výchovy na školách i v rodinách připomíná éru komunismu v ČR. Děti ve školách sedí na značkách a jsou striktně vedeny k poslušnosti.

Naopak jejich lidskost a ochota pomoci, i z posledního, je přednost, kterou bychom se mohli my učit od nich. Jednou, když jsme cestovali s dětmi na motorce a naše tříletá dcerka usnula, snažili jsme se nějak tuto situaci vyřešit. Aniž bychom

někoho požádali o pomoc, přišel za námi místní trhovce a nabídl nám popruh a připevnil jím Trinity k manželovi, aby při jízdě nespadla.

Díky pobytu a osobní zkušenosti na místě, je mnohem snazší si nyní představit, čím sourozenci procházejí a v čem stojí. Také jsme porozuměli potřebám, které mají, a můžeme je tak lépe sdílet s vámi.

V současné době hledají do týmu učitele angličtiny, který by chtěl strávit v Thajsku alespoň šest měsíců. Pokud jsi to ty, můžeš se s námi spojit. ■

Službu manželů "K" můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 2309. ■

Krátkodobý misijní výjezd za manželi „K“ do Thajska.

THAJSKO

Zpětná vazba

V čem tě proměnil misijní výjezd?

Ženský tým jel prakticky podepřít práci manželů "K" (převážně práci s dětmi s výukou angličtiny) a alespoň na krátký čas nést jejich břímě. Společně věříme, že misie často proměňuje především naše životy i pokroucené postoje, zakoušíme Boha v akci zcela jinak než ve stereotypním životě, a pak při tom máme milost obohatit i životy druhých...

Lenka. Rozhodnutí jet do Thajska bylo spontánní. Byl to nezvyklý postup, kdy jsem se nejdřív rozhodla a potom zvažovala, zda je to pro mne reálné a co to bude prakticky znamenat. Kdybych byla studentka, tak bych asi v rozhodování měla větší svobodu, ale mám své závazky a povinnosti. Oporou pro mne rozhodně bylo, že jsem jela s Andrejkou a Terezkou, které jsem vlastně k sobě na misii přizvala, a taky samozřejmě podpora manžela Lukáše.

Pokud mám zhodnotit, co mi misie dala, tak mnohé. Věřím, že kromě zastavení, zvažování, prozkoumávání mých postojů a poznávání Boží dobroty snad dala zárodek i dalším "věcem". Tím největším prožitkem, na který nechci zapomenout, bylo zastavení. Boží láska jako stopka, "už to stačí, už se nesnaž, takhle to je dostatečné, víc neznamená lépe." Výsledek nestojí na mém úsilí a snaze, ale hlavně na TOM, kdo mne tam poslal.

Je to něco, jako když máte hrát slavnému zpěvákovi doprovod, ale protože jste tak hlasití a energičtí ve svém hraní, tak se zpěvák vůbec nedostane k mikrofonu.

Již dlouho pracuji v Poradně pro rodiny s dětmi v profesi, kdy často "dávám" (někdy přicházejí kontroly, jestli dáváme dobře...), a tak je pro mne zvláštní psát, že na misijním výjezdu jsem naopak mnohé přijímala a snad i něco dávala. A pokud jsem tam neudělala moc (jsem výkonově zaměřená a někdy potřebuji vidět, že mé úsilí mělo smysl a přineslo výsledky, že jsem "to" udělala dobře), určitě jsem tam zanechala aspoň jedno semínko, ze kterého může zcela bez mé zásluhy něco vyrůst a třeba i něco velkého.

Andrea. Jak bych jednoduše popsala své dojmy, zážitky, no prostě vše, co jsem tam zažila? Mám na to jedno slovo, které mě provázelo celým časem příprav, poté samotným výjezdem, a nakonec i šťastným návratem. VDĚČNOST. Vděčnost za vás, kteří jste nás podporovali a mysleli na nás. Vděčnost za hladký průběh příprav s Veronikou, a že jsme do Thajska dojely i přesto, že cca 15 min po odletu našeho letadla z Kuvajtu uzavřeli na několik dnů vzdušný prostor. Vděčnost za celý náš český tým, za holky, které byly neskuřečně schopné a poradily si s každou nečekanou situací, za jejich ochotu se přizpůsobit a zabrat, když bylo potřeba. Ne-

prosazovat své zájmy a potřeby, ale hledět na druhé. Krásný společný čas, někdy v slzách od smíchu, někdy z dojetí.

Vděčnost za krásné přijetí od Adri a Zdeňka a také celého týmu misionářů v Ayutthaya. Bylo krásné vidět, že ty jejich a naše cíle se alespoň na krátký čas spojily v jedno. Vděčnost, že jsme se mohly vrátit zpět a uvědomit si, že On to měl vše ve svých rukou a my jsme v Něm mohly odpočinout.

Noemi. Výjezd do Thajska pro mě byl velkou životní zkušeností. Najednou jsem stála uprostřed úplně jiné kultury, daleko od rodiny a známých, a musela jsem Bohu důvěřovat víc než kdy dřív. Co si budem povídat, bylo to náročné. Ale právě tam jsem poznala, že když uděláme krok víry, On jde před námi.

Nejsilněji se mě dotkl okamžik, kdy jsme s holkami vedly chvály na setkání s misionáři. Chválily jsme v češtině a ostatní se přidali ve svých jazycích. Přestože jsme si navzájem nerozuměli, cítila jsem, jak jsme všichni spojeni a společně uctíváme stejného Boha.

Misijní výjezd mě naučil naslouchat Bohu, věřit Mu víc než svým strachům a ukázal mi, že nás Bůh vede i tam, kde si myslíme, že jsme sami.

Tereza. Misii jsem vždy vnímala spíše jednostranně. Misionář, který má jistá obdarování a schopnosti na vysoké úrovni, je povoláván ke službě. Ve svých očích jsem si tedy nikdy neuměla představit sama sebe jako misionáře. Kdy budu dost dobrá? Kdy budu mít co předat? Každý den dělám chyby a mám za sebou kopu selhání... Jak bych mohla takhle sloužit?

Když přišla možnost odjet na krátkodobou misii do Thajska a poznat tak blíže práci manželů K., bylo to právě v momentu, kdy jsem poprvé v životě zatoužila tento krok udělat. Neviděla jsem se jako misionář svědčící před davy, ale spíš jako pomoc v podobě drhnutí podlahy či mytí oken pro pravé misionáře, kteří nějaké obdarování mají. Zpětně vidím, jak je tento postoj úzkoprsý a zaměřený pouze na mne a na můj výkon.

V rámci pobytu jsem zjistila, že nejde o to, kolik talentu ze sebe za den vypotím a jak moc se budu snažit uspět já, ale pouze o to, jestli pustím oprotě a nechám Boha působit. Ačkoliv jsme se v týmu opravdu snažili a dle mého poctivě připravovali, největším požehnáním jsme byli ve věcech pro nás tak přirozených. Bůh si nás mohl používat pouze skrze naši osobnost. Takové, jací jsme, tak, jak nás stvořil...■

Největším požehnáním jsme byli ve věcech pro nás tak přirozených.

Zpět ve stepi mezi Masaji

Zuzka

Evropa - během necelých 4 měsíců (od dubna do konce července 2025) jsem mohla navštívit Česko, Slovensko a Německo a strávit zde přibližně 16 týdnů. Proběhlo 33 návštěv sborů/církví, kde jsem mohla představit misijní práci mezi Masaji, k tomu pět besed, čtyři semináře o Masajích a misii (např. na Kristfestu) a nespočet neformálních setkání. Mohla jsem strávit nějaký čas se svými příbuznými, být na svatbě, oběhnout lékaře, absolvovat potřebné prohlídky a vyšetření, načerpat kulturní zážitky. Taký jsem měla během té doby někdy i dovolenou a mohla jsem si odpočinout.

Během tohoto období probíhala setkání i se zástupci Nehemie ohledně dalšího směřování mé misijní práce. Můj sbor v Lysé nad Labem se rozhodl, že i v dalším období mé práce v Africe bude mým vysílajícím sborem (společně s Nehemií). Děkuju za pozvání do vašich sborů a měst, vážím si toho. Děkuju i za všechna hezká setkání s mnohými z vás a milá přijetí.

Zpět na místě. Od srpna pokračuji v návštěvách nových i starých klanových vesnic (bom) - roznášení dárků z ČR (fotky, pletené a háčkové čepičky, hračky, léky), požehnání nově narozeným miminkům, potravinová pomoc, ošetřování popálených dětí, nové vztahy s lidmi, možnost mluvit v jazyce Masajů maa a číst jim Bibli v jejich mateřštině. Lidé mě teď hodně zkouší, jak moc už rozumím jejich jazyku. Nejdál jsem zatím byla pěšky cca 12 km (jedna cesta) v bomě mamy Philipo.

Po čtyřech měsících v Česku je
Zuzka zase zpátky ve stepi.

Příběh Ijumai. Jedno páteční odpoledne jsem mohla poprvé navštívit klanovou vesnici Magdaleny, manželky velmi nemocného Simona. Je to devět kilometrů od Loltepes, hluboko v divočině. Paní měla radost, že jsme s Ray přišli. Uvažila nám výborné špagety, povídaly jsme si, strávily nějaký čas s jejich dětmi a dalšími členy rodiny. Dozvěděly jsme se, že v jejich bomě (osadě) je žena, která přišla o miminko. Nabídly jsme, že se za ni můžeme modlit. Ijumai, jak se paní jmenuje, je velice mladá. Má za sebou tři těhotenství, ani jedno děťátko nežije. Nemá manžela a ke každému z miminek přišla nejspíš tím, že byla znásilněná. Je jí asi 22 let... Jedno miminko se narodilo mrtvé, o další přišla, když přišlo na svět předčasně a Ijumai se nedostala včas do nemocnice, a teď ve vysokém stupni těhotenství potratila potřeť. Jejich boma (vesnice) nemá v okolí možná 5 km² žádné sousedy, zato je obklopena nekonečnými poli, na nichž pracují různí sezónní dělníci (téměř vždy z jiných kmenů). Když nejsou další lidé doma, samotná žena je vystavená velkému nebezpečí. I tohle je část života Masajek. Ijumai jsem viděla poprvé v životě. Mluví a rozumí jen masajsky. Kéž se jí Bůh dává poznat. Chci ji zase někdy navštívit.

Miminka. Máme hojnost děťátek v širším misijním týmu - učitel Zakaria a jeho manželka Susan (rodiče Love-ness) přivítali na svět svou druhou dcerušku Lilian. Učitel Simon a jeho manželka Yunis se radují z prvorozené Dorin.

Johanova manželka Mary a další moje kamarádka mama Yeremia čekají děťátko s jejich manžely v listopadu, prosím, modlete se, ať je vše v pořádku.

V několika bomách, kam chodím často, se mohu modlit za miminka, co se narodila. Roznáším i háčkové a pletené čepičky z Česka. Největší veselí vždycky způsobí, když mě miminko počůrá, to se Masajky hodně smějí. Je zážrak vidět život.

Co mě čeká v září a v říjnu? Výuka ve školce, na nedělních besídkách, návštěva sboru ve vedlejší vesnici Sukuro, žádost o vízum do Keni na studijní pobyt, trávení času v mnoha masajských rodinách, modlitby za nemocné, dvakrát návštěva mezinárodního sboru Vineyard v Arushi.

Aktuální pomoc. Protože je velké sucho a asi nebude v oblasti Simanjiro příliš velká sklizeň, budeme chtít jako misie poskytnout potravinovou pomoc nejchudším rodinám. Co konkrétně budeme rozvážet, jsme konzultovali s masajskými blízkými spolupracovníky. Jedná se o 15 kg kukuřice, litr slunečnicového oleje, 2 kg cukru, sypaný čaj, sůl, 2 kg rýže. Tento balík základních potravin se dá pořídit za 300 Kč a je pro jednu rodinu. Krabice mléka (5,6 l) stojí 150 Kč.

Keňa. Od 3. 11. do 29. 12. bych měla být v Oltepesi v regionu Kajiado na studijním pobytu a učit se jazyk Masajů maa. Těším se tam.

Zuzku můžete podpořit prostřednictvím
č. ú.: 100113352/0300, v. s. 2201,
potravinovou pomoc
můžete směřovat na v. s. 12033. ■

Misijní víkend s Misií.cz

Přijďte za námi do Brna 11. října 2025
Dveře do misie jsou otevřené!
Začínáme v 10:00! ■

Pomozte nám s rozvojem misie

Každý se může zapojit!

Leoš Cásek

V letošním roce se v kanceláři zamýšlíme nad celkovým směřováním, udržitelností a růstem N.f. Nehemia do budoucna. Hodnotíme dosavadní fungování a směr, kterým se ubíráme.

Velkou pomocí je nám externí konzultant s letitou praxí v neziskovém sektoru. Společně analyzujeme nastavené procesy, financování a celou strukturu naší organizace. Pohledy a názory člověka stojícího mimo náš tým jsou objektivnější, podnětné a obohacující. Postupně se snažíme naše fungování zefektivnit a posunout ho na novou úroveň.

Pán Bůh nás volá, abychom vysílali ne jednotky nebo desítky, ale stovky dlouhodobých pracovníků z ČR do nezasažených národů. A také k pomoci na místech, kde vládní utrpení a beznaděj.

Větší tým. Máme velkou radost, že náš tým se postupně rozrůstá o další lidi, kteří přebírají zodpovědnosti za celé oblasti, jako je péče o dlouhodobé pracovníky, krátkodobé výjezdy, pracovní týmy, modlitby, misijní kurzy, konference, propagace atd.

Současný tým čítá sedm lidí, z nichž dva pracují na plný úvazek, tři na částečný a dva jsou dobrovolníci. Náklady na provoz se dlouhé roky snažíme minimalizovat, avšak s rostoucím objemem práce a rozšiřujícím se týmem čelíme větším nákladům na zajištění provozu a na pracovníky kanceláře.

Podílet se spolu s námi na rozvoji misijní organizace.

Z vybraných peněz na jednotlivé projekty standardně strháváme procenta na zajištění provozu. Toto číslo však navyšovat nechceme, protože nám velmi záleží na tom, abychom v maximální míře pomohli tam, kde je třeba. A proto vás zveme k tomu, abyste se mohli stejně tak, jako se podílíte na podpoře našich projektů, mohli podílet i na provozu naší kanceláře a jejích zaměstnanců. Vidíme v tom prostor k růstu a posunu celého Nadačního fondu Nehemia.

Děkujeme vám za vaši dlouholetou podporu projektů, bez níž by naše práce nebyla možná.

Za vaši pomoc vám budeme velmi vděční! ■

Na provoz Nehemie můžete přispět prostřednictvím
č. ú. 100113352/0300, v. s. 6000. ■

Pozvání do nové hloubky

Eliška

Tentokrát jsme jely na výjezd tři. Bylo to úplně jiné, než co jsem zatím za tu dobu, kdy se do Střední Asie vracím, poznala nebo zažila. Snažila jsem se připravit na cokoliv, i když předem žádný super plán nebyl a všechno jsme dávaly dohromady až za pochodu na místě. Ale což, situace to vyžadovala. Asi jsem ani neměla nějaká očekávání, jen jediný cíl: jet pomoci a podpořit dobrou kamarádku Ester v její práci, která je nyní na misijním poli sama, snaží se šířit dobrou zprávu mezi lidmi, má zdravotní problémy a lidé v její zemi pro svou víru často čelí pronásledování a hrozí jim vězení. Můj myšlenkový box byl ale brzy rozbourán několika situacemi, které jsem jednoznačně nečekala.

Z akademického roku a zkuškového období, které mi skončilo opravdu jen pár dní před odjezdem, jsem nejspíš ještě byla v jakémsi zrychleném, autopilotním režimu. V mnoha věcech jsem si přišla taková otupělá a jako bych prostě nedokázala jít do hloubky. Následující dny byly ale přímočaré a především zaměřené na vnitřek. Nikoli práce, práce a práce, plný to-do list, událost za událostí, kdy je snadné zapomenout na hloubku nebo význam věcí, ale všechno spočívalo ve vlastním upřímném a otevřeném pohledu dovnitř. A když jste s někým prakticky 24/7, znamená to dříve či později i otevřenost před druhými. Nejde to udržet pod tou poslední tenkou vrstvou a mnohdy už vlastně ani nechcete. Bylo to mnoho společných modliteb, rozhovory, které rozhodně jen tak neproletěly po povrchu, ale šly někdy až k úplnému jádru věci. Rozhovory po cestě do obchodu, v brzkých ranních hodinách v taxíku, nebo na houpací na dětském hřišti.

Jedno ráno jsme se šly projít a při tom jsme chtěly i vyhodit smetí. Ester si pro jistotu schovala své cennosti z rukou do kapsy. Když jsme se vrátily do bytu, její prstýnek byl pryč. Že by někde spadl po cestě? Nebo hůř, spadl do popelnice? Byl to krásný prstýnek, který před několika dny dostala od své sestry. Pomodlily jsme se, prohledaly všechna možná místa a nic. Už jsme se docela smířeně vracely zpátky do bytu. Na schodech předtím nic nebylo. Vešly jsme do vchodu, podívaly se a jen zamrkaly ... byl

Měsíc strávený ve Střední Asii.

tam! Měly jsme možná jen takovou dětskou víru. A on se opravdu našel! Nikdy jsme nic takového nezažily. Byla to jedna ze situací, která mě přiměla přemýšlet jinak.

Byly i chvíle, kdy jsem se cítila až paralyzovaná. Plánovala jsem s Ester zůstat déle, zatímco zbytek týmu musel odjet domů dříve. V tu chvíli na mě padla tíseň. Měla jsem pocit, že musím všechny scházející lidi nahradit, abych Ester pomohla, i když ona vlastně takto vůbec nepřemýšlela. Uvědomovala jsem si, že není možné druhé nahradit, protože každý z nás je unikátní, ale ta tíseň zkrátka přetrvávala. Když jsem o tom chtěla mluvit, nedokázala jsem najít správná slova, která by vše vystihla. Nějakou dobu jsem s tím bojovala sama v sobě, ale pak se naskytla příležitost být pár hodin v bytě o samotě. Pustila jsem si chvály, zlehka se přidala a zadrhaně se začala modlit. Zanedlouho však slova začala zvolna plynout a já jsem v té

Můj pohled na misií Bůh neustále proměňuje.

modlitbě našla pevnou půdu pod nohama. Můj Bůh utišil bouři v mém srdci a opět mě postavil na skálu. To jsou přesně ty chvíle v životě, kdy zkrátka žádný člověk nenahradí Boží pomoc.

Pak jsou však i taková období, kdy je naopak potřeba církve. A to byl přesně i důvod, proč jsme zde přijely. Věděly jsme, že několik pracovníků plánuje návrat zpět domů. Lidé, kteří byli pro Ester velkou oporou a pomocí, a jejichž odjezd byl pro ni velmi těžký. Jsem ráda, že jsme ji v tomto období mohly podepřít a alespoň dočasně na sebe brát její každodenní starosti (zajišťování taxíků pro přesuny, pomoc v plánování, v péči o hosty...).

Je to jen několik střípků. Jsou to pro mne nové pohledy na misií, nové otázky, nová hloubka, noví přátelé z lokální církve i z církvi v sousední středoasijské zemi. Mám radost z nově obrácených lidí. Celkem se jich nyní obrátilo asi deset. Znovu jsem si taky uvědomila, že na misií nelze jít sólo. A vím, že Ester potřebuje posilu. Z jednoho letošního setkání jsem si odnesla mj. myšlenku, možná je to i výzva zrovna pro tebe – podle Mt 9:38 – „Proste Pána žně, ať vypudí dělníky na svou žně.“ Můžeš se modlit obecně, ale i konkrétně, třeba zrovna za Střední Asii, a pokud bys chtěl/a i konkrétněji, můžeme ti dát bližší informace. ■

První dva měsíce
na místě.

Aktuality ze Sahary

Dáda

Zdravíme vás poprvé ze saharské Afriky! Na konci července jsme se sem přestěhovali jako tým s cílem činit učedníky Ježíše Krista mezi lidmi z národa, kterému přezdíváme „Solaři“. Zatím se tady zabydlujeme a učíme se obyčejné věci, jako je nákup potravin na trhu, vaření z místních surovin nebo dopravování po městě. Krom toho je naším důležitým úkolem na první měsíce naučit se co nejlépe francouzsky, protože to je jazyk, který spojuje lidi mluvící mnoha různými národními jazyky. Jsme rádi, že se mezi tím stiháme seznamovat také s místními lidmi. Poznali jsme se s několika našimi sousedy, se kterými se teď navštěvujeme a dál budujeme započaté vztahy.

Na to, že jsme tu tak krátce, jsme se už stihli zúčastnit svatby i pohřbu. To byla na jednu stranu výzva, protože jsme si v těch chvílích těžce uvědomovali naši naprostou neznalost místních zvyků a kultury a z toho plynoucí nevědomost, jak se v takových situacích chovat. Na druhou stranu to pro nás byla pocta, že nás naši noví přátelé tak velkoryse přijali mezi sebe. Jsou to lidé z různých kmenů, ale jsou mezi nimi i „naši“ Solaři. Za takové vztahy jsme obzvlášť vděční, protože právě je nám dal Pán Bůh speciálně na srdce. A tak se vedle francouzštiny snažíme už pochytávat i nějakou tu solařštinu. S některými Solaři se známe už z podzemní průzkumné cesty a moc nás těší, že

nás tu přijali opravdu srdečně. Konkrétně jedna paní sice neumí vůbec francouzsky, a tak s ní můžeme komunikovat jen velmi omezeně, přesto nás pokaždé, když se s ní potkáme, překvapí svou upřímnou radostí z toho, že nás vidí, a svým vřelým přijetím.

Budeme vděční za modlitby, abychom se tady dobře zabydleli, pronikali do místní kultury a mohli se tu stále víc cítit jako doma. Za naše zdraví, které občas narušují místní bacily a pro nás nezvyklá strava. Za moudrost, jak dál budovat započaté vztahy a neproměškat příležitosti přinést do rozhovorů Krista. Také budeme rádi za požehnání do učení jazyků, protože to je výzva, a ne všichni si užíváme být znovu jak ve škole, na druhou stranu je to nutnost, abychom mohli s lidmi sdílet evangelium.

Moc děkujeme všem, kdo jste se zapojili do našeho týmu svými modlitbami, financemi, radou nebo praktickou pomocí. Jsme za vás vděční! ■

Tento tým můžete podpořit na č. ú. 100113352/0300, v. s.: MB - 2203, Miri - 2204, Dáda - 2205. ■

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):

Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060

(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)

ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

- 1000 **HUMANITÁRNÍ PROJEKTY**
- 1001 Fond náhlé pomoci
- 1002 Irák - pomoc Ježídům
- 10021 Irák – pomoc ženám
- 10022 Irák – pomoc dětem
- 10026 Irák - pomoc Kurdům
- 1003 Lékařská pomoc dětem
- 1004 Perské Bible - Írán
- 1007 Pomoc ženám - koza do každé rodiny
- 1009 Ukrajina – pomoc pro Ukrajinu
- 1010 Pomoc uprchlíkům Řecko - Janis
- 1011 Pomoc pro Afghánistán
- 1101 Kavkaz – kráva do každé rodiny
- 1120 Ukrajina – dětské domovy
- 1202 Děti Etiopie – Kofele
- 1203 Děti Tanzanie – Masajové
- 1204 Děti Etiopie – Jimma
- 1205 Děti Etiopie - Kelo
- 1301 Severní Korea – pekárna
- 1303 Čína - humanitární pracovníci
- 2000 **MISSIONÁŘI**
- 2101 Chorvatsko – D. Bednářová

- 2103 České ruce pro Izrael
- 2201 Tanzanie - Zuzka
- 2202 Čad - Kateřina
- 2203 Sahara M+B
- 2204 Sahara M
- 2205 Sahara D
- 2206 Keňa - Jirka a Lída
- 2302 Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi
- 2303 Wojnarovi
- 2304 Jaro Aviv
- 2306 Ivana - Střední Asie
- 2308 5M - arabský poloostrov
- 2309 Manželé "K" - Asie
- 2501 Thomas a Marcela Hemphillovi
- 3000 **PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI**
- 3200 Pracovní výjezdy - praktická pomoc
- 3301 Izrael – obnova lesů na Karmelu
- 4000 **ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE**
- 5000 **PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ**
- 5101 Ukrajina – pastor Pavel Golub
- 5102 Ukrajina – podpora romských pastorů

Sponzor:

WWW. QUANTUMSOLIDUM.CZ

- 5103 Ukrajina – pastor Konstantin Melnik
- 5104 Ukrajina - Doněcká oblast
- 5105 Bosna - Sergej
- 5201 Etiopie – evangelisté TFM
- 5203 Etiopie – Bible
- 5301 Čína – Bible pro Čínu
- 5302 Jakutsko – Ilja a Aňa
- 6000 **SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORG.**
- 6004 Neurčené dary
- 6410 Mzdy a dotace na mzdy
- 8000 **SERVISNÍ PODPORA MISIE**
- 8104 Vzdělávací kurzy Kairos a akce
- 8201 Časopis Nehemia INFO
- Redaktor** Miroslava Čásková
- Korektury** Břetislav Dršťák
- Adresa redakce** Nehemia Info
Selská 29,
736 01 Havířov-Bludovice
703 438 026
office@nehemia.cz
www.nehemia.cz
facebook.com/NehemiaCZ
- Telefon**
- E-mail**
- Web**
- Facebook**
- Registr. číslo:** MK-ČR E 14261

Pomáháme dětem
přečkat válku a mnohým
zapomenout na
hlubokou ztrátu.

Letní tábor pro děti na Ukrajině

Michail Balko

S vděčným srdcem můžeme říci, že jsme se i letos mohli zúčastnit skutečně požehnaného a výjimečného dětského tábora. Zúčastnilo se ho celkem 180 dětí a vedoucích, a každý okamžik tábora byl naplněn radostí, společenstvím, a především Boží přítomností.

Děti si užily širokou škálu programů: Výuka a diskuze, kde mohly klást otázky a dostávat odpovědi, stejně jako řemeslné dílny, kreslení a malování, divadlo a tanec spolu se sporty a týmovými hrami. Každý večer jsme se scházeli na bohoslužbách, kde byla Boží přítomnost hmatatelná. Děti plakaly, modlily se, činily pokání a odevzdávaly svá srdce Ježíši.

Zkušenosti nám říkají, že tento tábor má trvalý vliv na životy dětí. Mnohé z těch, které zde před lety potkaly Ježíše, s Ním dodnes věrně kráčí. Proto je pro nás tak důležité organizovat pro ně tuto příležitost každý rok.

Mnohé z dětí pocházejí z početných rodin, kde často nemají ani vlastní postel nebo koupelnu. V táboře však má každé dítě svou vlastní postel, čisté prostředí a milující společenství.

Již to je pro ně velký dar, ale největším darem je, že zde mohou osobně zažít Boží lásku.

Naše děti se na tento týden těší celý rok, protože je to největší zážitek jejich života. Mnohé z nich se již měsíce předem ptají, kdy bude tábor, což ukazuje, jak hluboký vliv na ně má.

Stručně řečeno: Byl to úžasný a požehnaný tábor a jsme hluboce vděční Bohu i všem, kteří svými modlitbami, podporou nebo službou přispěli k tomu, aby se tato skvělá práce mohla uskutečnit. ■

**Finanční pomoc na Ukrajinu můžete posílat na
č. ú.: 100113352/0300, v. s. 1009. Na dětské
tábory jsme celkově přispěli 105 000 Kč. ■**

